

“Odpuščanje izhaja iz božjega usmiljenja”

Pišeš mi, da si se končno približal spovednici in da si izkusil ponižanje, ker si nesnago svojega življenja moral odpreti — tako praviš — pred “človekom”. — Kdaj boš izkoreninil to prazno spoštovanje, ki ga čutiš do samega sebe? Tedaj boš šel k spovedi vesel, da se lahko pokažeš takšen, kot si, pred tem maziljenim “človekom” — drugim Kristusom, pred samim Kristusom! —, ki ti da odvezo, božje odpuščanje. (Brazda, 45)

9. september

“Oče, kako lahko prenašate te smeti?”
si me skrušeno vprašal po spovedi.

— Molčal sem in si mislil, če te tvoja
ponižnost navaja, da se počutiš tako
— smeti, kup smeti! —, bomo iz vse
te tvoje bede še lahko naredili nekaj
velikega. (*Pot*, 605)

Kako majhna je tvoja ljubezen do
Boga, če se predaš brez boja, ker ne
gre za velik greh! (*Pot*, 328)

Spet pri tvojih starih norostih! ...
Potem pa, ko se vrneš, se znajdeš
brez veselja, ker ti manjka
ponižnosti.

Zdi se, da trmasto nočeš spoznati
drugega dela prilike o izgubljenem
sinu in si še vedno navezan na revno
srečo, ki jo prinašajo rožiči.
Domišljavo ranjen zaradi svoje

krhkosti se ne odločiš prositi
odpuščanja in se ne zavedaš, da te, če
se ponižaš, čaka radostni sprejem
tvojega Očeta Boga, praznovanje
zaradi tvoje vrnitve in tvojega
ponovnega začetka. (*Brazda*, 65)

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/dailytext/
odpuscanje-izhaja-iz-bozjega-
usmiljenja/](https://dev.opusdei.org/sl-si/dailytext/odpuscanje-izhaja-iz-bozjega-usmiljenja/) (13. Avg. 2025)